REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: P-6895/2025-11

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski građanski sud u Zagrebu po sucu toga suda Goranu Felji, kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice Luje Nenadić, OIB: 49609694968, iz Zagreba, Planinska ulica 24, zastupane po punomoćniku Valentinu Lovriću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Borić & Toš d.o.o. iz Zagreba, protiv tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, iz Zagreba, Trg bana Josipa Jelačića 10, zastupanog po punomoćniku Kruni Kneževiću, odvjetniku u Odvjetničkom društvu Metelko, Knežević & Partneri d.o.o. iz Zagreba, radi utvrđenja ništetnosti i isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 07. listopada 2026., u prisutnosti tužiteljice osobno, punomoćnika tužiteljice odvjetnika Valentina Lovrića i punomoćnika tuženika Filipa Martinovića, odvjetničkog vježbenika u OD Metelko, Knežević & Partneri d.o.o., dana 30. listopada 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je ništetna odredba Ugovora o kreditu br. 3208112417 od 20.12.2006. sklopljenog između tužitelja i tuženika, sadržana u čl. 2., a koja glasi:
“Korisnik kredita se obvezuje platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora.”

II. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, isplatiti tužiteljici Luji Nenadić, OIB: 49609694968, iznos od 121,99 eura sa zateznom kamatom tekućom od 08. siječnja 2007. do isplate, a sve po stopi na osnovi čl. 1. Uredbe o visini stope zatezne kamate do 31. prosinca 2007. godine, a od 1. siječnja 2008. godine po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem eskontne stope Hrvatske narodne banke koja je vrijedila posljednjeg dana polugodišta koje je prethodilo tekućem polugodištu za pet postotnih poena od dana dospijeća svakog pojedinog potraživanja do dana 31. srpnja 2015. godine, a za razdoblje od 1. kolovoza 2015. godine do 31. prosinca 2022., po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunato za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, koju kamatnu stopu utvrđuje Hrvatska narodna banka, od 01. siječnja

2023. do 31. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotnih poena, a od 01. siječnja 2024. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke, u roku od 15 dana.

III. Odbija se tužbeni zahtjev tužiteljice Luje Nenadić, OIB: 49609694968, u dijelu u kojem potražuje od tuženika Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, isplatu iznosa od 0,11 eura.

IV. Nalaže se tuženiku Zagrebačka banka d.d., OIB: 92963223473, naknaditi tužiteljici Luji Nenadić, OIB: 49609694968, trošak parničnog u iznosu od 286,64 eura sa zateznom kamatom tekućom od 30. listopada 2026. do isplate po kamatnoj stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem za tri postotna poena referentne stope, koja je kamatna stopa koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja ili granična kamatna stopa proizašla iz natječajnih postupaka za varijabilnu stopu za posljednje glavne operacije refinanciranja Europske središnje banke u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužiteljica u tužbi od 28. listopada 2025. navodi kako je tužiteljica kao korisnik kredita sklopila sa tuženikom Ugovor o kreditu broj 3208112417 dana 20. prosinca 2006. u iznosu od 13.332,05 CHF u kunskoj protuvrijednosti prema srednjem tečaju HNB-a na dan isplate kredita. Predmetni kredit je u cijelosti otplaćen. Navodi da je tužiteljici naplaćena naknada za obradu kreditnog zahtjeva, odnosno tzv. ulazna naknada u iznosu od 919,13 kuna, odnosno 121,99 eura dana 08. siječnja 2007. Također navodi da je tuženik nepošteno i nezakonito primjenjivao ugovornu odredbu članka 2. predmetnog Ugovora o kreditu o tzv. ulaznoj naknadi na koji način je doveo tužiteljicu u neravnopravan položaj u kojem isti nije mogao utjecati na sadržaj unaprijed pripremljenog ugovora, odnosno o kojem se nije pojedinačno pregovaralo s tužiteljicom. Slijedom navedenog, tužiteljica predlaže utvrditi da je ništetna odredba Ugovora o kreditu br. 3208112417 od 20.12.2006. sklopljenog između tužitelja i tuženika, sadržana u čl. 2., a koja glasi:

“Korisnik kredita se obvezuje platiti sve naknade i troškove u skladu s Odlukom o Tarifi naknada za usluge Kreditora.”, te naložiti tuženiku isplatu iznosa tužiteljici od 122,10 eura sa zateznom kamatom tekućom na iznos od 121,99 eura od 08. siječnja 2007. do isplate uz pripadajući parnični trošak sa zateznom kamatom tekućom od dana donošenja prvostupanjske presude do isplate.

2. Tuženik je podnio odgovor na tužbu u kojem je osporio tužbu i tužbeni zahtjev u cijelosti te je u bitnom istaknuo da je ugovorna odredba o naknadi za obradu kreditnog zahtjeva valjano ugovorena, te da je jasno razumljiva i lako uočljiva. Također navodi da je tuženik u cijelosti informirao tužiteljicu o njezinoj obvezi na plaćanje navedene naknade i o istoj je bio upoznat tijekom pregovora oko ugovaranja

predmetnog Ugovora o kreditu, te su joj informacije o istoj bile dostupne. Navodi da navedena ugovorna odredba ne uzrokuje značajne neravnoteže u pravima i obvezama među strankama. Ističe i prigovor zastare te osporava potrošačko svojstvo tužiteljice. Stoga predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu troška parničnog postupka tuženiku.

3. Tijekom postupka, sud je izvršio uvid u svu spisu priloženu dokumentaciju: presliku Ugovora o kreditu za kupnju motornog vozila broj: 3208112417 od 20. prosinca 2006. (list 5-13), presliku otplatnog plana (list 14-15), presliku Potvrde tuženika od 04. siječnja 2012. (list 16), presliku nalaza i mišljenja financijskog vještaka (list 17-22), presliku presude ovog suda poslovni broj: P-5849/23 (list 23-29), presliku Uputa tuženika o obveznim radnjama pri odobravanju kredita (list 82-83), kao i dokaz saslušanjem tužiteljice (list 147).

4. Sud nije proveo dokaz financijskim vještačenjem s obzirom da je tužiteljica od navedenog dokaznog prijedloga odustala na ročištu od 02. srpnja 2026.

5. Tužbeni zahtjev je djelomično osnovan.

6. Između stranaka nije sporno da su stranke, i to tužiteljica kao korisnik kredita i tuženik kao kreditor, sklopili Ugovor o kreditu broj 3208112417 dana 20. prosinca 2006. na iznos od 13.332,05 CHF u kunskoj protuvrijednosti po srednjem tečaju HNB na dan isplate kredita (članak 1. Ugovora), s rokom otplate od 60 mjeseci (članak 3. Ugovora), te činjenicu da je od tužiteljice dana 08. siječnja 2007. tuženik naplatio iznos od 919,13 kuna (121,99 eura) na ime naknade za obradu kreditnog zahtjeva, pa se navedeno neće posebno obrazlagati.

7. Sporno je, je li odredba članka 2. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na obvezu korisnika kredita platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora nepoštena i ništetna te je li tužiteljici neosnovano naplaćena tzv. ulazna naknada za obradu kredita u iznosu od 121,99 eura, kao i pitanje zastare, te potrošačkog svojstva tužiteljice.

8. U odnosu na navedenu odredbu iz članka 2. predmetnog ugovora u dijelu koji se odnosi na obvezu korisnika kredita platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora, valja istaknuti da je odredbom čl. 269. Zakona o obveznim odnosima („Narodne novine“ broj 35/05. i 41/08., dalje ZOO) propisano je da je objekt ugovorne obveze činidba koja se može sastojati u davanju, činjenju, propuštanju ili trpljenju te da činidba mora biti moguća, dopuštena i određena, odnosno odrediva, dok je odredbom čl. 270. st. 1. ZOO-a propisano da kad je činidba nemoguća, nedopuštena, neodređena ili neodrediva, ugovor je ništetan.

9. Odredbom čl. 81. st. 1 Zakon o zaštiti potrošača (Narodne novine broj 96/03 dalje - ZZP), važećim u vrijeme sklapanja konkretnog Ugovora o kreditu, propisano je da se ugovorna odredba o kojoj se nije pojedinačno pregovaralo smatra nepoštenom ako, suprotno načelu savjesnosti i poštenja, uzrokuje značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana na štetu potrošača, dok je u st. 2 propisano da se smatra da se o pojedinoj ugovornoj odredbi nije pojedinačno pregovaralo ako je ta odredba bila unaprijed formulirana od strane trgovca te zbog toga potrošač nije imao utjecaja na njezin sadržaj, poglavito ako se radi o odredbi unaprijed formuliranoga standardnog

ugovora trgovca, dok je u st. 3. propisano da činjenica da se o pojedinim aspektima neke ugovorne odredbe, odnosno o pojedinoj ugovornoj odredbi pojedinačno pregovaralo ne utječe na mogućnost da se ostale odredbe tog ugovora ocijene nepoštenima, ako cjelokupna ocjena ugovora ukazuje na to da se radi o unaprijed formuliranom standardnom ugovoru trgovca, dok je u st. 4 propisano ako trgovac tvrdi da se o pojedinoj ugovornoj odredbi u unaprijed sastavljenom standardnom ugovoru pojedinačno pregovaralo, dužan je to dokazati.

10. Odredbom čl. 84 ZZP propisano je da nije dopušteno ocjenjivati jesu li poštene ugovorne odredbe o predmetu ugovora i cijeni ako su te odredbe jasne, lako razumljive i lako uočljive, iz čega proizlazi da su nepoštene one odredbe ugovora koje su nejasne, koje nisu lako razumljive i koje nisu uočljive te je odredbom čl. 87 st. 1 ZZP propisano da je nepoštena ugovorna odredba ništava.

11. Tuženik u ovom postupku nije dokazao da se o predmetnoj odredbi prilikom sklapanja predmetnog ugovora pojedinačno pregovaralo o toj spornoj odredbi, te da je odredba bila točno određena, odnosno odrediva.

12. Naime, iz navedene odredbe proizlazi da se u konkretnom slučaju radi o tipičnom formulacijskom obrascu ugovora, unaprijed sročenom i priređenom od strane banke, koji korisnik kredita može ili potpisati ili ne. Isti ugovor sadrži odredbu koja se odnosi na obvezno plaćanje tzv. ulazne naknade za obradu kredita i uz uvjete koje odredi kreditor međutim u ugovoru nije navedeno od čega se ista sastoji. S obzirom na navedeno jasno je da se o odredbama akata kreditora koji reguliraju materiju kreditiranja, a koji su sadržani u samom ugovoru po prirodi stvari ni ne može pojedinačno pregovarati, pa je logično da se nije moglo pojedinačno pregovarati niti o spornoj odredbi ugovora.

13. Također navedeno proizlazi i iz iskaza tužiteljice, kojeg je sud u cijelosti ocijenio kao uvjerljiv, iskren, životan i logičan, u kojem navodi da joj je prilikom sklapanja predmetnog ugovora o kreditu bio predočen gotov formirani ugovor o čijim odredbama nije mogla pregovarati, pa tako niti o odredbi koja se odnosi na obvezu plaćanja naknada i troškova te joj nitko nije objasnio istu.

14. Budući da je u ovom postupku utvrđeno da sporna predmetna odredba nije određena, a niti odrediva, niti je o istoj tužitelj mogao pregovarati s tuženikom, to je ista u smislu odredbe čl. 270. st. 1. ZOO-a ništava. Po pravnom shvaćanju ovog suda sporna ugovorna odredba je zaista prouzročila značajnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i to na štetu tužiteljice kao potrošača te je kao takva nepoštena, a time i ništava i u smislu odredbe čl. 87. st.1. ZZP. Bitno je i istaknuti, da je unašanjem spornog dijela odredbi u ugovor, na način kako je to učinjeno i naplatom tzv. ulazne naknade tužiteljica financijski oštećena jer je tuženik povrijedio zakon na njezinu štetu.

15. Slijedom svega navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev kao pod točkama I. izreke presude i utvrdio ništetnom odredbu članka 2. predmetnog Ugovora o kreditu u dijelu koji se odnosi na obvezu korisnika kredita platiti sve naknade i troškove sukladno Odluci o Tarifi naknada za usluge kreditora. Ovdje treba ukazati i na stajalište prihvaćeno na sastanku predsjednika Građanskih odjela županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske održanog 5.

studenoga 2020. broj Su IV – 308/2020 gdje je dan odgovor na pitanje: „Je li ništetna ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojom je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača?“ Ugovorna odredba iz ugovora o kreditu kojim je ugovoreno pravo banke na naknadu za prijevremenu otplatu kredita u smislu odredbe čl. 49. Zakona o zaštiti potrošača može biti utvrđena ništetnom, ako se o toj odredbi nije pregovaralo.“ Iako se ovdje ne radi o naknadi za prijevremenu otplatu kredita već naknadi za obradu kredita, po mišljenju suda, prethodno navedeno stajalište Građanskog odjela Županijskih sudova i Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske se može analogno primijeniti i na naknadu za obradu kredita.

16. U odnosu na tuženikovu tvrdnju da predmetni kredit nema potrošačko svojstvo te da tužiteljica nije potrošač i da je tužiteljica dužna dokazati suprotno valja navesti da sama paušalna tvrdnja tuženika da tome nije tako nije dovoljna da takav navod iz samog ugovora pobije, a teret dokaza da tužiteljica nije potrošač je na tuženiku, a kako to proizlazi iz odluke Vrhovnog suda RH poslovni broj: Rev 18/2018 od 26. svibnja 2020., što tuženik nije dokazao. Također, iz iskaza tužiteljice proizlazi da je kredit u cijelosti iskorišten za kupnju vozila koji je korišten isključivo u osobne, a ne u poslovne svrhe, te nije imala otvoren obrt. Stoga je tuženikov prigovor otklonjen kao neosnovan.

17. U odnosu na prigovor zastare tuženiku se ukazuje na pravno shvaćanje s prve sjednice Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/20) održane 30. siječnja 2020. : "Zastarni rok u slučaju restitucijskog zahtjeva prema kojem su ugovorne strane dužne vratiti jedna drugoj sve ono što su primile na temelju ništetnog ugovora, odnosno u slučaju zahtjeva iz članka 323. stavak 1. ZOO/05 (članak 104. stavak 1. ZOO/91) kao posljedice utvrđenja ništetnosti ugovora, počinje teći od dana pravomoćnosti sudske odluke kojom je utvrđena ili na drugi način ustanovljena ništetnost ugovora." Isto je stajalište potvrđeno je na prvoj sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske (1/22) održanoj 31. siječnja 2022. broj: Su-IV-33/2022-2. Stoga je sud prigovor zastare tuženika ocijenio neosnovanim.

18. Sukladno odredbi čl. 323. st. 1. ZOO, u slučaju ništetnosti ugovora svaka ugovorna strana dužna je vratiti drugoj sve ono što je primila na temelju takvog ugovora, a ako to nije moguće ili se narav onoga što je ispunjeno protivi vraćanju, ima se dati odgovarajuća naknada u novcu, prema cijenama u vrijeme donošenja sudske odluke, ako zakon što drugo ne određuje. Nadalje, sukladno odredbi čl. 323. st. 2. ZOO, ugovaratelj koji je kriv za sklapanje ništetnog ugovora odgovoran je svome suugovaratelju za štetu koju trpi zbog ništetnosti ugovora ako ovaj nije znao ili prema okolnostima nije morao znati za postojanje uzroka ništetnosti. U konkretnoj situaciji, tuženik je na temelju ništetne ugovorne odredbe ostvario korist u vidu plaćanja tzv. ulazne naknade za obradu kredita. Stoga je tuženik u obvezi platiti tužiteljici na ime plaćene naknade u iznosu od 121,99 eura zbog ništetne ugovorne odredbe predmetnog Ugovora o kreditu u smislu odredbe čl. 1111. st. 1. ZOO. Posljedica ništetnosti nepoštene ugovorne odredbe je vraćanje preplaćenog iznosa sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama sukladno čl. 1115. ZOO-a od dana stjecanja do isplate.

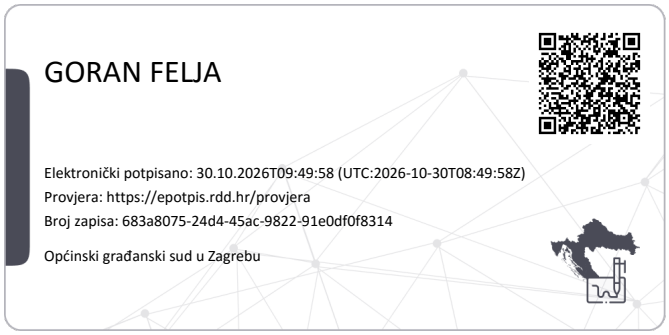
19. Slijedom navedenog, sud je prihvatio tužbeni zahtjev tužitelja kojim zahtijeva da mu tuženik na ime plaćene tzv. ulazne naknade za obradu kredita isplati iznos od

121,99 eura sa zateznom kamatom tekućom od dana plaćanja iste, odnosno od 08. siječnja 2007. do isplate (a koja visina i datum naplate su između stranaka nesporne) te je primjenom odredbi čl. 1111. i 1115. ZOO-a odlučeno kao pod točkom II. izreke ove presude, dok je preostali dio tužbenog zahtjeva u iznosu od 0,11 eura valjalo odbiti kao prekomjerno postavljen, odnosno odlučiti kao pod točkom III. izreke ove presude.

20. Odluka o troškovima parničnog postupka temelji se na odredbama čl. 151., 154. st. 5. i 155. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" br. 53/91, 91/92, 112/99, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25 - dalje: ZPP) i čl. 19. Zakona o sudskim pristojbama ("Narodne novine" br. 118/18 i 51/23) s obzirom da tužiteljica nije uspjela samo u razmjerno neznatnom dijelu tužbenog zahtjeva. Sud je tužiteljici priznao trošak u skladu s Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, ("Narodne novine" br. 142/12, 103/14, 118/14, 107/15, 37/22, 126/22, 138/23 dalje: Tarifa) prema vrijednosti predmeta spora u vrijeme poduzimanja svake radnje te troškovnikom. Trošak se odnosi na sastav tužbe od 28. listopada 2025. sukladno Tbr 7.1. Tarife u iznosu od 25 bodova, za sastav podneska od 23. prosinca 2025. sukladno Tbr. 8.1. Tarife u iznosu od 25 bodova, te za sudjelovanje na ročištima od 02. srpnja i 07. listopada 2026. sukladno Tbr. 9.1. Tarife u iznosu od 2x25 bodova što ukupno iznosi 100 bodova. Obzirom na vrijednost boda od 2,00 eura sukladno Tbr. 54 Tarife navedeni trošak tužiteljice iznosi 200,00 eura, što uvećano za 25% PDV-a sukladno Tbr. 46 Tarife iznosi 250,00 eura. Tužiteljici je valjalo priznati i trošak na ime sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 6,64 eura te na presudu u iznosu od 30,00 eura odmjerene sukladno Zakonu o sudskim pristojbama i Tarifi sudskih pristojbi pa ukupno dosuđeni trošak iznosi 286,64 eura, kako je i odlučeno pod točkom IV. izreke ove presude.

U Zagrebu 30. listopada 2026.

Sudac:
Goran Felja

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana, a koji rok se računa:

-od dana održavanja ročišta na kojem se presuda objavljuje, ukoliko je stranka uredno obaviještena o ročištu za objavu, bez obzira je li na isto pristupila, odnosno
- od dana primitka prijepisa presude, ukoliko stranka nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje.
Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

DNA:
1. Tužiteljici po pun. uz rješenje o pristojbi presudu u iznosu od 30,00 eura
2. Tuženiku po pun.

Broj zapisa: **9-3088f-6808c**

Kontrolni broj: **074e7-cba4c-d2942**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski građanski sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.